

maa løses ved S sammensætningen af et nyt Landsting.

Dette kan formentlig naas ad flere Veje. Regeringen har valgt at følge den Anvisning, der er givet i Juni-Grundlovens § 44, og foreslaar at bygge det nye Landsting paa de kommunale Raad (By- og Sogneraad). Dette Forslag kan Flertallet tiltræde. Og de Argumenter, der fra Regeringens Side er anført til Forsvar for, at man har valgt at løse Spørgsmaalet ad den Vej, synes at være velbegrundede. Flertallet erkender, at et Landsting valgt paa dette Grundlag og med en 8aarig Valgperiode har gode Betingelser for at blive, hvad det efter Forslagets Forudsætninger bør være i Forfatningen: *Et prøvende, overvejende og regulerende Ting.*

Hertil bidrager ogsaa Forslaget om, at de 54 af Kommunalraadene valgte Medlemmer faar Ret til ved Forholdstalsvalg at supplere sig med 12 Medlemmer, der ikke som de nuværende kongevalgte behøver at have nogen Rigsdagsvirksomhed bag sig. Der aabnes ved denne Bestemmelse de valgte Medlemmer Adgang til at sætte ind i Landstinget saadanne Personligheder, der ved deres særlige Sagskundskab og Indsigt gør det ønskeligt, at netop de faar Sæde paa Rigsdagen. Forslaget om de 12 landstingsvalgte Medlemmer betragter Flertallet derfor som særlig velegnet til Aføsning af den nugældende Bestemmelse om kongevalgte Medlemmer.

Forslaget om Forandring af Grundlovens § 25 kan Flertallet tiltræde, dog med en mindre Ændring. Ligeledes kan man slutte sig til Regeringens Forslag om, at eventuelle Uoverensstemmelser mellem Rigsdagens Ting om Finanslov og Tillægsbevillingslov afgøres af den forenede Rigsdag.

Under Udvalgsarbejdet har der ganske naturligt været Særønsker fremme af forskellig Art.

Tanken om en Forfatning bygget paa Etkammerssystemet er blevet overvejet. Det samme gælder Spørgsmaalet om Folkeafstemning.

Valgmaaden til Folketinget er blevet indgaaende drøftet. Forslagets Fastholden af Valg i Enkeltmandskredse kan Flertallet tiltræde; men adskillige Medlemmer har dog været stemte for at forbinde disse Valg med en eller anden Form for Forholdstalsvalg, naar den privilegerede Valgret til Landstinget bortfalder. Disse Medlemmer har under de foreliggende Omstændigheder dog ikke ment det rigtigt at stille hertil sigtende Ændringsforslag.

Hos nogle Medlemmer af Flertallet har der været Stemning for at foretrække en lav Aldersgrænse fremfor de kommunale Raad som Grundlag for Landstinget, idet man har været ængstelig for, at Kommunalraadene i Fremtiden vil blive sammensat mere med politiske end med kommunale Hensyn for Øje; men om dette Særønske gælder som om de førnævnte, at ingen indenfor Flertallet paa indeværende Tidspunkt ønsker at fremsætte Ændringsforslag i den Retning, idet man mener, at det foreliggende Forslag med de enkelte Ændringer, som Flertallet stiller, har de bedste Betingelser for at samle et stort Flertal om sig i Folketinget.

Et *Mindretal* (Hammerich) kan ikke tiltræde Forslaget, der vil gøre Betydningen af i vor Forfatning at opretholde 2 Kamre illusorisk. Den eneste Bestemmelse, der kan medføre nogen Væsensforskel mellem de 2 Ting, er den, at Folketinget skal udgaa af direkte Valg i Enkeltmandskredse, Landstinget af indirekte Valg efter Forholdstal. Da et sandt Udtryk for Befolkningen kun kan naas gennem Valg efter Forholdstal, bør dette lægges til Grund for Folketinget lige saavel som for Landstinget. Denne Forskel bør saaledes ikke opretholdes, og forsvinder den, vil de 2 Ting da, udgaaede i det væsentlige af samme Urvalgere, faa saa nær det samme Præg, at Bevarelsen af 2 Ting bliver uden Betydning.

Idet Folketinget paa bred Basis udgaar af den almindelige Valgret, vil man have Sikkerhed for, at alle Ønsker og Krav, som er oppe i Folket, der vil